

F. t. l. vedr. fremme af dopingfri idræt

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Doping blandt motionister er et stadigt voksende sundhedsproblem.

Dopingbekæmpelse blandt eliteidrætsudøvere håndteres af Anti Doping Danmark (ADD), der i 2003 oprettede en ordning, som gjorde det muligt for motions- og fitnesscentre at indgå aftaler om gennemførelse af dopingkontrol. Hensigten med lovforslaget er at forpligte motions- og fitnesscentre til at offentliggøre på deres hjemmeside samt i selve centeret, om de har indgået aftale om dopingkontrol med ADD.

Det forventes, at lovforslaget vil kunne bidrage til, at der bliver flere centre, der tilknytter sig ADD's ordning om dopingkontrol.

2. Gældende ret

Kulturministeriet nedsatte i 1999 et udvalg, der skulle belyse dopingproblematikken i såvel motions- som eliteidrætsmiljøer. Resultatet af dette arbejde blev udarbejdelsen af hvidbogen »Doping i Danmark«, hvori det blandt andet blev anbefalet, at der oprettes et nationalt antidoping agentur. Det skete i år 2000, hvor Anti Doping Danmark (ADD) blev oprettet som en forsøgsordning frem til 2004.

Da denne udløb, blev ADD med vedtagelsen af lov nr. 1438 af 22. december 2004 om fremme af dopingfri idræt etableret som en selvejende institution, der har til opgave at fremme bekæmpelsen af doping i idræt. ADD's virksomhed omfatter:

- 1) dopingkontrol,
- 2) oplysningsvirksomhed,
- 3) forsknings- og udviklingsvirksomhed vedrørende bekæmpelse af doping,
- 4) deltagelse i internationalt samarbejde om bekæmpelse af doping og
- 5) rådgivning og bistand til offentlige myndigheder i sager inden for ADD's virkeområde.

Dopingkontrol er et væsentligt element i det samlede antidopingarbejde, og ADD skal ifølge § 9 i lov om

fremme af dopingfri idræt søge at indgå samarbejdsaftaler med ejere af relevante virksomheder og andre, som tilbyder idrætsaktiviteter eller hermed beslægtede aktiviteter, herunder offentlige institutioner, og sammenslutninger af idrætsudøvere uden tilknytning til de af § 8 omfattede idrætsorganisationer.

Ifølge § 3 i bekendtgørelse nr. 1681 af 12. december 2006 om fremme af dopingfri idræt fremgår det, at ADD skal søge at indgå samarbejdsaftaler med motions- og fitnesscentre m.v., som tilbyder idrætsaktiviteter eller hermed beslægtede aktiviteter, samt foreninger og sammenslutninger af idrætsudøvere uden tilknytning til den organiserede idræt. Aftalerne skal godkendes af Kulturministeriet.

3. Baggrund for lovforslaget

Det defineres i lov nr. 232 af 21. april 1999 om lov om forbud mod visse dopingmidler samt førnævnte bekendtgørelse om fremme af dopingfri idræt, hvad der er doping. En af den type dopingsubstanser, som er mest benyttede, er anabole androgene steroider, der oftest blot omtales steroider. Bivirkningerne ved misbrug af steroider er talrige. Det drejer sig om udvikling af leverskader, hurtig vægtforøgelse, hjerteanfald, stigning i kolesterolindholdet i blodet og nedsat forplantningsevne. Steroider importeres ofte ulovligt til landet, hvor de sælges gennem illegale kanaler.

Et af de væsentligste argumenter i kampen mod doping blandt eliteidrætsudøvere er at sikre lige konkurrence. Dette argument er ikke gældende, når man beskæftiger sig med dopingbekæmpelse blandt motionister i fitnesscentre, da der ikke eksisterer egentlig konkurrence. Derimod er der andre argumenter for en intensiveret dopingbekæmpelse. Det væsentligste af disse er sundhedsperspektivet, men det er også væsentligt, at man bekæmper ulovlig import af substanser.

For at begrænse doping i motions- og fitnesscentre etablerede ADD i 2003 en ordning, hvor motions- og fitnesscentre mod vederlag kan få gennemført dopingkontrol på medlemmer. Ordningen, der var den første